

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/101/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221200026
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2221200026.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Janka Benkovičová a Mgr. Matúš Staríček, v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, 2/ mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXX, zastúpený zákonným zástupcom žalobcom 1/, obaja zast.: JUDr. Eva Skačániová, advokátka, so sídlom Korzo Bélu Bartóka 3, Dunajská Streda, proti žalovanej: Nemocnica s poliklinikou Dunajská Streda, a.s., so sídlom Veľkobláhovská 23, Dunajská Streda, IČO: 44 455 356, o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 5C/1/2021 - 67 zo dňa 14. mája 2021, takto

rozhodol:

Odvolanie sa o d m i e t a .

Žalobcom 1/ a 2/ sa voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom pre zmeškanie (ďalej aj „kontumačný rozsudok“) súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť z titulu nemajetkovej ujmy žalobcovi 1/ sumu 30.000,- eur a žalobcovi 2/ sumu 30.000,- eur na osobitný účet pre tento účel zriadený do 10 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. priznal žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov konania 100 % a výrokom III. vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v samostatnom uznesení.

Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil aplikáciou § 11, § 13 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), čl. 10 ods. 1 až 3, § 167 ods. 1 a 2, § 273 písm. a/ až c/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a zákonom č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Vecne tým, že žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 04.01.2021 domáhali zaplataenia nemajetkovej ujmy každý po 30.000,- eur s poukazom na ust. § 11 OZ. Uvedli, že žalovaná mala zapríčiniť smrť manželky žalobcu 1/ a matky žalobcu 2/ z dôvodu zanedbania riadnej zdravotnej starostlivosti, keď v dôsledku trávaciach ťažkostí ako onkologická pacientka bola dňa 12.06.2019 chirurgicky vyšetrená o 10.00 hod. a aj hospitalizovaná, keď bola odoslaná a vyšetrená v ten istý deň o 12.20 hod. v Národnom onkologickom ústave v Bratislave, kde bola urgentne operovaná v dôsledku perforácie hrubého čreva s hnisavým zápalom podbrušnice s rozvojom otravy krvi so znakmi šoku. Napriek liečbe a komplexnej starostlivosti chorobe podľahla dňa XX.XX.XXXX o 6.45 hod. Na základe podnetu príbuzného zomrelej Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou konštatoval, že v prípade pacientky počas celého pobytu v nemocnici od 10.06.2019 do 12.06.2019 bola vyšetrená len raz, pričom absentoval objektívny nález chirurgického vyšetrenia brucha, ako aj kontrolný nález pri prepustení. Rovnako konštatoval, že vyšetrenie brucha pri prijatí pacientky bolo nedostatočné. USG brucha bolo zrealizované len raz,

neboli vykonané laboratórne parametre, najmä zápalové CRP, leukocyty, ktoré už pri vstupnej kontrole mali ukazovať zvýšené hodnoty, čo malo byť popudom k dôkladnému vyšetreniu. V prípade vykonania odberov v deň prepustenia z nemocnice by zvýšené hodnoty určite zmenili liečebný postup. Týmto postupom mala žalovaná porušiť ust. § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z., poskytnúť zdravotnú starostlivosť správne tým, že sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určené choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia alebo zlepšenia stavu pacienta v súlade so štandardnými postupmi pri zabezpečení individuálneho stavu pacienta. S poukazom na list Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 23.09.2020 mali žalobcovia 1/ a 2/ preukázať, že žalovaná pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti na chirurgickom oddelení žalovanej pri diagnóze zosnulej nepoužila potrebné postupy, čoho dôsledkom bola jej smrť. Poručiiteľka zomrela ako 42 ročná. Znechala po sebe 10 ročného syna A., nar. XX.XX.XXXX a manžela - žalobcu 1/, ktorý preberá celú starostlivosť o dieťa v súčinnosti so starými rodičmi dieťaťa. V dôsledku úmrtia blízkej osoby rodina stratila jeden príjem, negatívne sa to odzrkadlilo na príjme pozostalého manžela, živnostníka v oblasti stavebníctva, v dôsledku zhoršenia jeho zdravotného stavu. Negatívne zasiahlo aj psychiku dieťaťa, ktoré ťažko znáša stratu matky. Výšku uplatnenej nemajetkovej ujmy považovali žalobcovia 1/ a 2/ za primeranú vzhľadom na vyváženú následkov smrti matky a manželky, ktorá výška zodpovedá aj zásade proporcionality a equivity.

Žaloba bola doručená súdu prvej inštancie 04.01.2021. Následne súd prvej inštancie uznesením dňa 18.01.2021 vyzval žalovanú s poukazom na ust. § 167 ods. 1 a 2 CSP v lehote 15 dní, ktoré doručenie uznesenia mala žalovaná vykázané dňom 22.01.2021. V zmysle zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, všetky lehoty spočívali až do 15.03.2021, keď lehota 15 dní na vyjadrenie uplynula žalovanej dňom 30.03.2021, keď sa k žalobe a k jeho prílohám nevyjadřila.

S poukazom na citované ustanovenia rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. Skutkovým základom kontumačného rozsudku je žalobcom tvrdený skutkový stav - kontumačne sa vyhovie žalobcom tvrdenému nároku. Zákon nezdôrazňuje, či sa môže takto postupovať aj vtedy, ak žaloba trpí takými vadami, ktoré odôvodňujú ustáliť, že tvrdenia žalobcu nie sú dostatočne nepresvedčivé alebo sú dokonca rozporné - skratka, že za normálnych okolností by mal žalobca v procese dokazovania problém spor procesne ustáť. Súd nemal teda inú možnosť v zmysle novej úpravy Civilného sporového konania ako vydať rozsudok pre zmeškanie, kde v tomto prípade zákon nepožaduje aktivitu zo strany žalobcov, postačuje zistená nečinnosť zo strany žalovanej, uplynutie lehoty, keď uznesenie bolo doručované do vlastných rúk žalovanej.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP tak, že priznal úspešným žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov konania v plnej výške.

Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalovaná. V úvode odvolania žalovaná namietala, že napadnutý rozsudok jej bol doručený do jej elektronickej schránky zriadenej podľa § 12 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o e-Governmente“), pričom v jej elektronickej schránke sa v rámci logickej väzby elektronických dokumentov pri rozsudku nezobrazuje potvrdenie doručenia spôsobom predpísaným v § 29 ods. 3 zákona o e-Governmente. Podľa žalovanej jednou z podmienok účinného elektronického doručenia je aj odoslanie potvrdenej elektronickej doručeny adresátom (žalovanou) odosielateľovi (súdu prvej inštancie). Ak nebola elektronická doručka rozsudku automatizovane odoslaná súdu prvej inštancie, je nutné konštatovať, že nedošlo k splneniu podmienky elektronického doručenia elektronického úradného dokumentu do vlastných rúk podľa § 29 ods. 3 zákona o e-Governmente, a teda napadnutý rozsudok nemohol byť žalovanej účinne doručený. Žalovaná taktiež uviedla, že ak by neodoslanie doručeny malo byť dôsledkom technických nedostatkov na strane prevádzkovateľa ústredného portálu verejnej správy, príp. modulu elektronického doručovania, nemôže ísť tento nedostatok na jej ťarchu. Žalovaná

zároveň namietala, že prvoinštančný rozsudok neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, náležitostiach odvolania a adresátovi odvolania. Z dôvodu absencie lehoty na podanie odvolania je preto odvolacia lehota v zmysle ust. § 362 ods. 3 CSP tri mesiace.

V odvolaní žalovaná ďalej poukázala na predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie zakotvené v ust. § 273 CSP. V súvislosti s doručením uznesenia na vyjadrenie žalovanému do vlastných rúk ako jednej z kumulatívnych podmienok vydania kontumačného rozsudku uviedla, že sa v jej elektronickej schránke v rámci logického spojenia elektronických dokumentov pri uznesení súdu prvej inštancie č. k. 5C/1/2021 – 59 zo dňa 18.01.2021 nezobrazuje doručienka odoslaná prvoinštančnému súdu, pričom práve odoslanie potvrdenej doručienky adresátom odosielateľovi je jednou z podmienok účinného elektronického doručenia. Ak nebola elektronická doručienka k uzneseniu č. k. 5C/1/2021 – 59 automatizovane odoslaná súdu prvej inštancie, je nutné konštatovať, že nedošlo k splneniu podmienky elektronického doručenia elektronického úradného dokumentu do vlastných rúk podľa § 29 ods. 3 zákona o e-Governmente, a teda predmetné uznesenie nemohlo byť žalovanej účinne doručené. Žalovaná je zároveň presvedčená, že ak by neodoslanie doručienky malo byť dôsledkom technických nedostatkov na strane prevádzkovateľa ústredného portálu verejnej správy, príp. modulu elektronického doručovania, nemôže ísť tento nedostatok na jej ľarchu. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na nález Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 568/2015 – 54 zo dňa 18.05.2016, podľa ktorého skutočnosť, že súd prvého stupňa nedostal informáciu o čase odoslania podania z portálu eŽaloby, táto skutočnosť nemôže byť pričítaná na ľarchu sťažovateľa ako účastníka konania.

Ďalším dôvodom, pre ktorý žalovaná v odvolaní spochybňovala splnenie podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, bola absencia poučenia podľa § 273 písm. b) CSP. Keďže poučenie má byť podľa tejto normy obsiahnuté v uznesení, je podľa žalovanej možné splniť túto poučovaciu povinnosť zo strany súdu len tak, že obsah poučenia bude premietnutý do výroku uznesenia a nie do odôvodnenia, ako je tomu v uznesení č. k. 5C/1/2021 – 59, a už vôbec nie do samostatného listu s označením „POUČENIE o procesných právach a povinnostiach strán sporu“, ktorý nemá atribúty rozhodnutia. Poučenie o možnosti rozhodnúť kontumačným rozsudkom má pre žalovanú zásadný význam, preto je nutné, aby sa toto poučenie nachádzalo vo výroku uznesenia. O odôvodnení sa možno domnievať (keďže má byť podľa § 236 CSP stručné), že v ňom nie sú uvedené žiadne relevantné skutočnosti majúce vplyv na právnu pozíciu strán sporu. Akákoľvek povinnosť, nesplnenie ktorej môže spôsobiť vážny zásah do pozície strany sporu (ako napr. kontumačný rozsudok), musí byť podľa názoru žalovanej súčasťou výroku uznesenia, aby nedošlo k jej prehliadnutiu. Ak by postačovalo poučenie buď v stručnom odôvodnení uznesenia, prípadne v samostatnej listine nemajúcej charakter rozhodnutia, celkom určite by zákonodarca neuložil súdu povinnosť obsiahnuť toto poučenie v uznesení, ale ponechal by poučenie bez väzby na konkrétnu formu (ako napr. v prípade podľa § 167 ods. 4 CSP, kedy poučenie žalovaného nemusí byť obsiahnuté v uznesení). Poučenie podľa § 273 písm. b) CSP je ukryté v poslednej vete posledného odseku odôvodnenia, čo objektívne vzbudzuje dojem, že ide len o okrajové konštatovanie, ktorému by objektívne žiaden subjekt, hoc aj konajúci s náležitou opatrnosťou nevenoval takú pozornosť, akú by venoval predmetnému poučeniu, ak by sa nachádzalo vo výrokovej časti. V dôsledku tejto okolnosti došlo k prehliadnutiu poučenia, a keďže táto okolnosť bola spôsobená súdom prvej inštancie, má žalovaná za to, že zo strany prvoinštančného súdu došlo k zásahu do jej práva na súdnu a inú právnu ochranu. Okrem toho, poučenie nie je úplné. V zmysle § 273 písm. b) CSP je možnosť vydania kontumačného rozsudku len jednou z náležitostí poučenia. Poučenie však musí obsahovať aj ďalšie poučenia o následkoch nesplnenia uloženej povinnosti, ako napr. poučenie o včasnosti (lehote) na uplatnenie prostriedkov procesnej obrany a koncentracii konania. Toto komplexné procesné poučenie pritom musí byť obsahom výroku uznesenia, inak nemožno na jeho podklade vydať kontumačný rozsudok. Dôvodom je práve zásadný vplyv kontumačného rozsudku na právnu pozíciu žalovaného. Trieštenie poučení do rôznych častí uznesenia, prípadne prenášanie časti obsahu poučenia mimo uznesenie nie je objektívne spôsobilé vyvolať u adresáta želanú obavu z vydania kontumačného rozsudku.

Prvoinštančný súd nesplnil ani podmienku podľa § 273 písm. a) CSP. Aby bolo možné vydať kontumačný rozsudok, musí súd priamo v uznesení v zmysle § 273 písm. a) CSP „uložiť povinnosť“. V uznesení č. k. 5C/1/2021 – 59 žiadna povinnosť uložená nebola. Súd len „vyzval“ žalovanú na vyjadrenie

podľa § 167 ods. 2 CSP. Výzva pritom nie je to isté ako uloženie povinnosti. Výzvou sa umožňuje realizácia procesných práv, uloženie povinnosti sa vytvára procesná povinnosť s konkrétnou sankciou. U žalovanej teda došlo v dôsledku postupu súdu k omylu o jej procesných právach a povinnostiach, kedy z výroku uznesenia č. k. 5C/1/2021 – 59 nezistila, že jej bola uložená procesná povinnosť s možnou sankciou v podobe hrozby vydania kontumačného rozsudku. Naopak bola v domnienke, že ju súd vyzýva realizovať jej procesné právo na obranu.

Žalovaná v neposlednom rade namietala i nedostatok procesných podmienok. Uviedla, že žalobcom 2/ je maloletý, v mene ktorého udelil plnú moc advokátke na podanie žaloby jeho zákonný zástupca. Podľa § 28 OZ, ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu. V právnej teórii a súdnej praxi sa za nie bežné majetkové záležitosti, ktoré vyžadujú schválenie súdu, považuje napríklad uzavretie dedičskej dohody, odmietnutie dedičstva, dovolanie sa neplatnosti závetu, prevod nehnuteľností, ale aj podanie akejkoľvek žaloby za maloletého na súd z dôvodu, že podanie takejto žaloby môže mať ďalekosiahle dôsledky v majetkovej sfére, napríklad v prípade neúspechu môže viesť k vzniku povinnosti nahrádzať trovy konania. Okrem toho, predpokladom podania každej žaloby advokátom je aj uzatvorenie zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ktorej súčasťou je aj dohoda o odmene právneho zástupcu (dohoda o právnom zastúpení pritom môže obsahovať aj ustanovenia o podielovej odmene). Na podklade uzatvorenej dohody o právnom zastupovaní potom zastúpený udeľuje plnomocenstvo na zastupovanie a až na jeho podklade je možné v akejkoľvek veci podať žalobu. Teda dohoda o plnomocenstve v mene maloletého má jednoznačne charakter nakladania s majetkom maloletého, ktoré sa vymyká bežnému úkonu, a teda právneho úkonu, ktorý vyžaduje pre svoju účinnosť schválenie súdom. Z listín, ktoré má žalovaná k dispozícii nevyplýva, že by udeleniu plnomocenstva na zastupovanie žalobcu 2/ v konaní a schválenie dohody o právnom zastupovaní advokátkou JUDr. Evou Skačániovou predchádzalo schválenie súdu. Takéto právne úkony teda nikdy nenadobudli právne účinky a vo vzťahu k žalobcovi 2/ ide o nedostatok procesnej podmienky konania, pre ktorý bolo potrebné vo veci potrebné rozhodnúť tak, že súd mal konanie zastaviť.

Záverom odvolania žalovaná navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Po podaní odvolania žalovaná podaním zo dňa 27.08.2021 oznámila, že dodatočne v rámci preverovania dispozícií s jej elektronickou schránkou zistila, že v elektronickej schránke sa nachádza informácia o tom, že dňa 15.07.2021 došlo povereným užívateľom elektronickej schránky k zmazaniu správy s identifikátorom 52160d36-dfbd-4ecd-8862-d34760ee1029 (predmet Doručenka k „5C/1/2021 - 67 rozsudok pre zmeškanie L 28/5“) a taktiež správy s identifikátorom 05c6ba5d-df9c-4b08-a649-482423994110 (predmet: Doručenka k „5C/1/2021 - 59 uznesenie, žaloba, potvrdenie, poučenie L 12/3“), o čom žalovaná v čase podania odvolania nemala vedomosť. Žalovaná nevie overiť obsah zmazaných správ. Ak však ich obsahom boli potvrdenia o doručení rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj uznesenia č. k. 5C/1/2021 – 59, a to spôsobom predpísaným zákonom o e-Governmente, žalovaná netrvá na odvolacom dôvode spočívajúcom v skutočnosti, že nedošlo k účinnému doručeniu č. k. 5C/1/2021 – 59. Rovnako v takom prípade netrvá na svojom tvrdení, že napadnutý rozsudok jej nebol doručený do vlastných rúk tak, ako to predpokladá § 223 ods. 1 CSP v spojení s § 29 ods. 2 a ods. 3 Zákona o e-Governmente.

K odvolaniu žalovanej sa vyjadrili žalobcovia 1/ a 2/ prostredníctvom právnej zástupkyne s tým, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie im bol s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti doručený dňa 14.06.2021. Podľa doložky sa stal rozsudok právoplatný dňa 17.05.2021 a vykonateľný dňa 28.05.2021. Považovali za vhodné, aby sa k obsahu odvolania vyjadril súd. K námietke žalovanej o absencii schválenia právneho úkonu týkajúceho sa zastupovania maloletého v konaní, uviedli, že zastúpenie maloletého jeho otcom – žalobcom 1/ je zastúpením zo zákona /§ 28 ods. 1 písm. b) zákona o rodine/. V danej veci nie je daná prípadná kolízia rozporov záujmov, keď súd ustanovuje maloletému dieťaťu kolízneho opatrovníka. V danej veci nemožno ustáliť, že ide o nakladanie s majetkom maloletého. S poukazom na ustanovenia CSP je zrejmé, že v prípade procesnej nespôsobilosti v súvislosti s vekom

sa preferuje zastúpenie zákonným zástupcom. Zákonný zástupca maloletého žalobca 1/ splnomocnil právnu zástupkyňu na zastupovanie jeho maloletého syna a na takéto zastupovanie nie je potrebný súhlas súdu. V súvislosti s podaním žalovanej zo dňa 27.08.2021, v rámci ktorého žalovaná netrvala na odvolacej námietke ohľadom nedoručenia rozsudku prvoinštančného súdu, žalobcovia 1/ a 2/ uviedli, že za danej situácie nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie právoplatnosť a vykonateľnosť, a preto navrhujú odvolanie odmietnuť ako oneskorene podané.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 356 písm. b/ CSP), po preskúmaní, či boli splnené podmienky na jeho vydanie, dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je potrebné odmietnuť.

Predmetom odvolacieho konania je vzhľadom na odvolacie námietky žalovanej posúdiť, či boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 273 CSP, ktorým súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

Prv ako odvolací súd pristúpil k skúmaniu splnenia procesných podmienok pre vydanie kontumačného rozsudku, považuje za potrebné sa najskôr vysporiadať s námietkou žalovanej ohľadom neúčinného doručenia prvoinštančného rozsudku pre zmeškanie žalovanej z dôvodu absencie odoslania elektronickej doručky zo strany žalovanej súdu prvej inštancie.

Podľa § 29 ods. 1 zákona o e-Governmente v znení účinnom do 31.10.2022, elektronické podanie a elektronický úradný dokument sa doručuje elektronicky, pričom miestom na elektronické doručovanie je elektronická schránka, ktorá je aktivovaná. Elektronické doručovanie elektronického podania a elektronického úradného dokumentu sa vykoná spôsobom podľa tohto zákona, ak osobitné predpisy pri spôsobe doručovania elektronickými prostriedkami neustanovujú inak; ustanovenie prvej vety tým nie je dotknuté.

Podľa § 29 ods. 2 zákona o e-Governmente v znení účinnom do 31.10.2022, do vlastných rúk sa elektronicky doručujú elektronické dokumenty, ktoré sú podľa tohto zákona z hľadiska právnych účinkov totožné s dokumentom v listinnej podobe, o ktorom osobitné predpisy ustanovujú, že sa doručujú do vlastných rúk.

Podľa § 29 ods. 3 zákona o e-Governmente v znení účinnom do 31.10.2022, doručením do vlastných rúk sa na účely elektronického doručovania rozumie doručenie, pri ktorom sa vyžaduje potvrdenie doručenia zo strany adresáta alebo osoby, ktorej je podľa osobitných predpisov možné doručovať namiesto adresáta (ďalej len „prijímateľ“), formou elektronickej doručky odoslanej odosielateľovi.

Podľa § 30 ods. 1 zákona o e-Governmente v znení účinnom do 31.10.2022, elektronickou doručkou sa rozumie elektronický dokument obsahujúci údaj o dni, hodine, minúte a sekunde elektronického doručenia, identifikátor osoby prijímateľa, identifikátor osoby odosielateľa a identifikáciu elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov, ktoré sa elektronicky doručujú; identifikácia elektronickej úradnej správy a elektronických dokumentov musí zabezpečiť vytvorenie logickej väzby na túto správu a dokumenty, ktoré obsahuje.

Podľa § 30 ods. 2 veta druhá zákona o e-Governmente v znení účinnom do 31.10.2022, ak adresátom nie je orgán verejnej moci, elektronicú doručku vytvára automatizovaným spôsobom modul elektronického doručovania a správca modulu elektronických schránok prostredníctvom modulu elektronických schránok zabezpečuje, aby ju mal prijímateľ pri preberaní doručovaného elektronického dokumentu vždy pred jeho sprístupnením k dispozícii a bol povinný ju potvrdiť.

Podľa § 30 ods. 3 zákona o e-Governmente v znení účinnom do 31.10.2022, prijímateľ potvrdzuje elektronickú doručku prostredníctvom funkcie určenej na tento účel.

Podľa § 30 ods. 4 zákona o e-Governmente v znení účinnom do 31.10.2022, elektronická doručka sa zasiela do elektronickej schránky odosielateľa príslušnej elektronickej úradnej správy, ktorej doručenie elektronická doručka potvrdzuje, a to aj, ak táto elektronická schránka nie je aktivovaná; to neplatí, ak odosielateľ nie je známy alebo ak nemá zriadenú elektronickú schránku.

Podľa § 30 ods. 6 zákona o e-Governmente v znení účinnom do 31.10.2022, elektronická doručka sa vytvára a potvrdzuje pri každom elektronickej doručení, pričom ak nejde o doručenie do vlastných rúk, vytvára a potvrdzuje sa podľa odseku 2 automatizovane, keď nastane moment doručenia podľa § 32 ods. 5.

Podľa § 32 ods. 4 zákona o e-Governmente v znení účinnom do 31.10.2022, ak sa elektronicky doručuje do vlastných rúk, prijímateľ je povinný potvrdiť doručenie elektronickej úradnej správy formou elektronickej doručky; potvrdenie doručenia je podmienkou sprístupnenia obsahu elektronickej úradnej správy prijímateľovi v jeho elektronickej schránke. Elektronická úradná správa sa sprístupní v momente potvrdenia doručenia.

Podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente v znení účinnom do 31.10.2022, elektronická úradná správa, vrátane všetkých elektronickej dokumentov, sa považuje za doručenu, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

Z obsahu spisu vyplýva, že prvoinštančný súd doručoval kontumačný rozsudok žalovanej prostredníctvom modulu elektronickej doručovania. Odvolací súd zdôrazňuje, že súdy sú povinné pri doručovaní písomností využívať tzv. hybridné doručovanie, nazývané tiež centrálné úradné doručovanie, ktoré vychádza z predpokladu, že orgány verejnej moci vytvárajú úradné dokumenty už len v elektronickej podobe a doručujú ich prostredníctvom modulu elektronickej doručovania. V zmysle zákona o e-Governmente orgán verejnej moci odošle úradný dokument prostredníctvom modulu elektronickej doručovania správcovi modulu elektronickej doručovania, ktorý bezodkladne zabezpečí jeho doručenie do elektronickej schránky adresáta, a ak elektronická schránka adresáta nie je aktivovaná, zabezpečí jeho doručenie adresátovi v listinnej podobe prostredníctvom poštového podniku. V praxi to znamená, že súd vyhotoví písomnosť v elektronickej podobe a odošle ju prostredníctvom modulu elektronickej doručovania správcovi modulu elektronickej doručovania. Tento správca následne zistí, či má adresát písomnosti aktivovanú elektronickú schránku. Ak áno, bezodkladne zabezpečí doručenie do elektronickej schránky adresáta. Ak adresát nemá aktivovanú elektronickú schránku, zabezpečí správca vyhotovenie listinného rovnopisu a jeho doručenie adresátovi prostredníctvom poštového podniku.

V preskúmvanej veci bol kontumačný rozsudok účinne doručený žalovanej do jej elektronickej schránky (Prijímateľ: E.:/F.) dňa 17.05.2021 o 09:45 hod. Uvedená skutočnosť vyplýva z elektronickej doručky nachádzajúcej sa v súdnom spise na č. I. 69 spisu. Z ust. § 30 ods. 6 zákona o e-Governmente je zrejmé, že v prípade doručovania písomností sa elektronická doručka vytvára a potvrdzuje pri každom elektronickej doručení. Pri doručovaní písomností do vlastných rúk (napr. rozsudok) sa však potvrdenie o doručení písomnosti nevytvára a nepotvrdzuje automatizovane podľa § 30 ods. 2 zákona o e-Governmente, keď nastane moment doručenia podľa § 32 ods. 5, ale je potrebné doručenie písomnosti potvrdiť zo strany adresáta prostredníctvom funkcie na to určenej. Práve potvrdenie elektronickej doručky týkajúcej sa doručovanej písomnosti je podmienkou sprístupnenia

danej písomnosti. Písomnosť určená do vlastných rúk doručovaná elektronicky do elektronickej schránky adresáta sa považuje za doručení dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručene alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. V preskúmanej veci je z obsahu elektronickej doručky na č. I. 69 spisu nepochybné, že rozsudok pre zmeškanie nebol žalovanej doručený márnym uplynutím úložnej lehoty, tzn., že žalovaná musela doručenie rozsudku potvrdiť. Absencia potvrdenia doručenia kontumačného rozsudku zo strany žalovanej (elektronická doručka odoslaná súdu prvej inštancie) v elektronickej schránke žalovanej preto nemá žiadny vplyv na riadne doručenie predmetného rozsudku žalovanej. Nakoniec aj samotná žalovaná v podaní zo dňa 27.08.2021 uviedla, že v jej elektronickej schránke došlo povereným užívateľom k zmazaniu správy s predmetom „Doručenka k „5C/1/2021 – 67 rozsudok pre zmeškanie L 28/5“.

Odvolačný súd považuje za potrebné vyjadriť sa aj k námietke žalobcov 1/ a 2/ týkajúcej sa oneskorene podaného odvolania žalovanej. Ako už bolo vyššie uvedené kontumačný rozsudok bol žalovanej doručený dňa 17.05.2021. Z rozsudku pre zmeškanie vyplýva, že neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, nakoľko je v jeho poučení uvedené len, že odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Rozsudok pre zmeškanie zároveň obsahuje poučenie o možnosti podania návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s lehotou na podanie tohto návrhu. Vzhľadom na absenciu poučenia o lehote na podanie odvolania súdom prvej inštancie platí v zmysle ust. § 362 ods. 3 veta druhá CSP, že ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia. V danom prípade mohla žalovaná podať odvolanie v trojmesačnej lehote od doručenia kontumačného rozsudku, t. j. do 17.08.2021. Žalovaná podala odvolanie na súde prvej inštancie dňa 20.07.2021, odvolací súd preto konštatuje, že odvolanie bolo podané včas. Námietka žalobcov 1/ a 2/ o oneskorene podanom odvolaní je tak nedôvodná.

Odvolačná argumentácia žalovanej bola založená na námietkach nesplnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsiahnutých v ust. § 273 CSP.

Podľa § 273 CSP, súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

- a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,
- b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
- c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

Podľa § 137 písm. a) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti.

Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Z ustanovenia § 356 písm. b) CSP vyplýva, že proti rozsudku pre zmeškanie je prípustné odvolanie len v prípade, ak neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Neprípustnosť odvolania znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu napadnúť riadnym opravným prostriedkom.

Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý je následkom procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. Súčasná procesná úprava normuje dva druhy rozsudku pre zmeškanie, a to v neprospech žalovaného a v neprospech žalobcu. V prejednávanej veci je zrejmé, že ide o kontumačný rozsudok vydaný v neprospech žalovaného, ktorého právna úprava je obsiahnutá v § 273 CSP a ktorý je dôsledkom procesnej pasivity žalovaného v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita žalovaného v konaní sa prejavuje tým, že si neplní základné povinnosti strany konania. Vyjadrenie k žalobe predstavuje právo, ale aj základnú povinnosť tvrdenia žalovaného v konaní, pričom absencia vyjadrenia - povinnosti tvrdenia žalovaného, predstavuje porušenie zákonom vyžadovanej súčinnosti súdu a strán konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené.

Odvolačný súd s poukazom na ust. § 273 CSP a na základe zisteného skutkového stavu vo veci podľa obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že v danom prípade došlo k splneniu všetkých zákonných podmienok vyžadovaných pre rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že prvoinštančný súd dňa 22.01.2021 riadne doručil žalovanej do jej elektronickej schránky žalobu spolu s prílohami, poučením a s uznesením č. k. 5C/1/2021 - 59 zo dňa 18.01.2021, v ktorom ju v zmysle ust. § 167 ods. 2 CSP vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia písomne vyjadrila k žalobe, uviedla vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, na ktoré sa odvoláva a označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Zároveň bola žalovaná poučená, že v zmysle § 273 CSP, ak žalovaná bez vážneho dôvodu nesplní povinnosť uloženú vo výroku uznesenia, môže súd bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Žalovaná na výzvu súdu nereagovala a v stanovenej lehote sa k žalobe nevyjadrila, na základe čoho súd prvej inštancie kontumačným rozsudkom žalobe žalobcov 1/ a 2/ v plnom rozsahu vyhovel.

Žalovaná v odvolaní namietala, že jej nebolo riadne doručené uznesenie č. k. 5C/1/2021 - 59. Odvolačný súd sa s uvedenou námietkou nestotožňuje a v tejto súvislosti odkazuje na svoje odôvodnenie uvedené v bode 17 až 27. Rovnako ako v prípade doručenia kontumačného rozsudku i v prípade doručenia uznesenia č. k. 5C/1/2021 - 59 bolo z obsahu spisu zistené, že uznesenie č. k. 5C/1/2021 - 59 bolo účinne doručené žalovanej do jej elektronickej schránky (Prijímateľ: E.:/F.) dňa 22.01.2021 o 10:17 hod. Uvedená skutočnosť vyplýva z elektronickej doručky nachádzajúcej sa v súdnom spise na č. l. 64 spisu. Odvolačný súd opätovne uvádza, že z ust. § 30 ods. 6 zákona o e-Governmente je zrejmé, že v prípade doručovania písomností sa elektronická doručka vytvára a potvrdzuje pri každom elektronickej doručení. Pri doručovaní písomností do vlastných rúk (napr. uznesenie na vyjadrenie v zmysle ust. § 273 CSP) sa však potvrdenie o doručení písomnosti nevytvára a nepotvrdzuje automatizovane podľa § 30 ods. 2 zákona o e-Governmente, keď nastane moment doručenia podľa § 32 ods. 5, ale je potrebné doručenie písomnosti potvrdiť zo strany adresáta prostredníctvom funkcie na to určenej. Práve potvrdenie elektronickej doručky týkajúcej sa doručovanej písomnosti je podmienkou sprístupnenia danej písomnosti. Písomnosť určená do vlastných rúk doručovaná elektronickej do elektronickej schránky adresáta sa považuje za doručenú dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. V preskúmvanej veci je z obsahu elektronickej doručky na č. l. 64 spisu nepochybné, že uznesenie č. k. 5C/1/2021 - 59 nebolo žalovanej doručené márnym uplynutím úložnej lehoty, tzn. že žalovaná musela doručenie tohto uznesenia potvrdiť. Absencia potvrdenia doručenia uznesenia č. k. 5C/1/2021 - 59 zo strany žalovanej (elektronická doručka odoslaná súdu prvej inštancie) v elektronickej schránke žalovanej preto nemá žiadny vplyv na riadne doručenie predmetného uznesenia žalovanej. Nakoniec aj samotná žalovaná v podaní zo dňa 27.08.2021 uviedla, že v jej elektronickej schránke došlo povereným užívateľom k zmazaniu správy s predmetom „Doručenka k „5C/1/2021 - 59 uznesenie, žaloba, potvrdenie, poučenie L 12/3“.

Odvolačný súd vyhodnotil ako neopodstatnenú taktiež námietku žalovanej ohľadom absencie poučenia podľa § 273 písm. b) CSP. Odvolačný súd sa nestotožňuje s názorom žalovanej, podľa ktorého poučenie o možnosti vydania kontumačného rozsudku má byť obsiahnuté vo výroku uznesenia na vyjadrenie k žalobe. Z obsahu uznesenia č. k. 5C/1/2021 - 59 vyplýva, že prvoinštančný súd dodržal formálne prísny koncept kvalifikovanej formy poučenia podľa § 273 CSP a toto poučenie uviedol v odôvodnení predmetného rozhodnutia. Zo žiadneho ustanovenia CSP nemožno vyvodíť, že by poučenie o možnosti rozhodnúť spor kontumačne malo byť súčasťou výroku rozhodnutia.

Žalovaná v odvolaní poukazovala tiež na to, že ust. § 273 písm. a) CSP vyžaduje, aby uznesením bola žalovanej strane uložená povinnosť na vyjadrenie, čo sa však v prejednávanej veci nestalo, nakoľko žalovaná bola zo strany súdu prvej inštancie uznesením iba vyzvaná na vyjadrenie k žalobe. Odvolačný súd sa s uvedeným názorom nestotožňuje, nakoľko ide o príliš formalistický výklad daného ustanovenia CSP. Z výroku rozhodnutia, ako aj z jeho odôvodnenia vyplývajú uložené povinnosti, pričom žalovaná bola v odôvodnení uznesenia jasne, zrozumiteľne a bez akýchkoľvek pochybností upozornená na následky svojej prípadnej pasivity vedúcej k možnému vydaniu rozsudku pre zmeškanie. V odôvodnení uznesenia č. k. 5C/1/2021 – 59 je uvedená aj celá citácia ust. § 273 CSP.

V neposlednom rade nie je možné súhlasiť ani s názorom žalovanej o nesplnení procesných podmienok na strane žalobcu 2/, ktorým je maloletým.

Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“), súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa.

Podľa § 28 ods. 3 zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený.

Podľa § 28 OZ, ak zákonní zástupcovia sú povinní aj spravovať majetok tých, ktorých zastupujú, a ak nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom potrebné schválenie súdu.

V danom prípade je predmetom konania náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorej sa domáha i žalobca 2/ ako maloletý z dôvodu smrti jeho matky. Odvolačný súd s poukazom na ust. § 28 zákona o rodine nevidí žiadnu prekážku v tom, že by žalobca 1/ ako otec maloletého nemohol splnomocniť v mene žalobcu 2/ na zastúpenie žalobcu 2/ v spore advokátku a že by takto splnomocnená zástupkyňa nemohla riadne uplatniť nárok žalobcu 2/ na náhradu nemajetkovej ujmy pred súdom žalobou. Žalovaná mala za to, že nakoľko v prejednávanej veci nejde o bežnú vec, je na nakladanie s majetkom maloletého potrebné schválenie súdu. Uviedla, že za nie bežné majetkové záležitosti, ktoré vyžadujú schválenie súdu, označuje právna teória a súdna prax napríklad uzavretie dedičskej dohody, odmietnutie dedičstva, dovolanie sa neplatnosti závetu, prevod nehnuteľností, ale aj podanie akejkoľvek žaloby za maloletého na súd. Podľa názoru odvolacieho súdu podanie žaloby nie je možné stotožňovať s vyššie uvedenou skupinou právnych úkonov, najmä v prípade žalôb o náhradu nemajetkovej ujmy z ochrany osobnosti, pri ktorom jeho nárokovateľná výška navyše vychádza z voľnej úvahy súdu, čo v prípade neúspechu môže vyvolať len jediný nepriaznivý následok pre žalobcu, a to vznik povinnosti platiť trovy konania, pričom i v danom prípade zákonodarca umožňuje náhradu trov konania protistrane nepriznať, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP.

Nakoľko žalovaná odvolanie podala voči rozsudku, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, odvolací súd musel podané odvolanie v zmysle § 386 písm. c) CSP odmietnuť bez toho, aby rozhodnutie podrobil odvolaciemu prieskumu, t. j. aby sa vecou meritórne zaoberal.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/50/2019 zo dňa 28.11.2019, v ktorom Najvyšší súd SR jasne konštatoval, že pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, odvolanie uznesením odmietne ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. V takom prípade nerozhoduje rozsudkom.

Odmietnutie odvolania má v podstate rovnaké následky ako zastavenie konania, kde sa skúma procesné zavinenie. Z uvedeného hľadiska odvolateľka zavinila, že jej odvolanie bolo odmietnuté, preto v odvolacom konaní fakticky plne úspešným žalobcom 1/ a 2/ vzniklo, analogicky podľa § 256 CSP, právo na náhradu trov odvolacieho konania voči v odvolaní neúspešnej žalovanej. Odvolací súd preto žalobcom 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Toto uznesenie bolo prijaté v odvolacom senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).